

Biblisk allmänbildning inför söndag 15 november, 2020 Årgång 3
SÖNDAGEN FÖRE DOMSSÖNDAGEN - Vaksamhet och väntan

Vad skall jag tro på. Vem skall jag tro på? Frågan aktualiseras av coronapandemin som pågår och! i kommande söndags text. I texten kan vi läsa följande uppmaning: Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem.

Textens beskrivning av påståenden om var någonstans Jesus är, liknar många röster avseende pandemin:

”... Gör så här ...”

”... nej gör så här i stället ...” Uppmaningar som tar bort fokus från de grundläggande pandemiråden: Avstånd, tvätta händerna, därutöver – bortsett från arbetsrelaterat - inga fysiska kontakter utöver de vi delar bostad med!

Fariseerna ville att Guds rike skulle komma som en förändring. En befrielse från den romerska ockupationsmakten. Man förväntade sig att en stark ledare – modell kung David – skulle framträda.

Jesus berättar att han kommer att förkastas av detta släkte. Likheten i att förkasta auktoriteter, ser vi i att många struntar i Folkhälsomyndighetens centrala råd: Håll avstånd!

Ändå vet förmodligen alla, att inte hålla avstånd innebär två saker:

1. Smitta överförs, människor blir sjuka och mer än sex tusen har dött.
2. Nu har vi en omfattande smittspridning som ökar dramatiskt. Sannolikt beroende på att väldigt många inom sig, inte ens reflekterar över att följa Folkhälsomyndighetens viktigaste råd – håll avstånd!

Oerhört många människor har inte heller Guds rike inom sig. I stället resonerar man, modell:

... Jag vill inte vara lärjunge!

... jag tycker att kristendom är ”töntigt” ...

... jag tycker det är mer spännande med andra religioner, såsom österns vishetsläror ... o.s.v.

Man har inte förstått den avgörande skillnaden mellan andra religioner och kristendomen:

Alla andra religioner ställer krav!

Reflektion: Hur går det då med mej, om jag inte fysiskt eller ekonomiskt, klarar religionens krav?!? Svaret blir sannolikt väldigt negativt.

Kristendomen – att vara kristen – innebär en överväldigande kravlöshet:

- Du kan inte själv kvalificera dej! Endast Guds son – Jesus – kan kvalificera dej.
-
- Du blir kvalificerad, genom att erkänna att ditt liv inte är fläckfritt.
- Eftersom våra liv inte är fläckfria, måste jag - liksom du - få del av Jesu försoning. Ge uttryck för behovet av försoningen som Guds son genomförde på korset. Åt dej och åt mej.

Ovanstående kravlöshet innebär en enkel bön:

”Jesus jag har medvetet handlat fel. Brutit mot din och Guds vilja. Förlåt. Jag vill från och med nu att du styr mitt liv.”

Genom att uttrycka ovanstående har du och jag löftet från Aposteln Paulus:

Rom 10:9-10 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

Så här säger Jesus själv:

*Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall jag kännas vid** inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.*

Ovanstående är ett kristallklart löfte av Jesus! Så centralt i vår kristna tro, att det borde ingå i varje gudstjänst.

Kan det finnas något mer kravlöst än en enkel bön?

Åtföljt av att jag uttrycker bödens konsekvens: Jag är kristen!

Grunden för att vi skall kunna göra vår del i missionsuppdrag är:

Att jag känns vid Jesus,
att jag tillhör hans lärjungaskara.

Nu är det dags för söndagens text. Understruket är utgångspunkter för reflektionerna ovan.

Luk 17:20-30 Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade han: »Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er.«Till lärjungarna sade han: »Det skall komma en tid då ni längtar efter att få uppleva en enda av Människosonens dagar men inte får det. Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. Ty liksom blixten flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag. Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte. Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla. Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras.